

[Gillstrup]

tatet af den behandling, Folketinget har haft, inklusive de i de allerseneste dage indgåede forlig.

Derfor er det, der skal ske, hvis man virkelig ønsker med den socialdemokratiske ordfører at glæde sig i teaterrummet over, at der virkelig er godt og medrivende teater til, at vi skal have statskassen blandet fuldstændig udenom, sådan at de mennesker, der driver teater, bruger deres kræfter til at lave teater og ikke til at gå tiggergang og finde ud af, om de kan falde ind under den ene eller anden paragraf i en eller anden fjollet teaterlov. Det er simpelt hen en af de ting, der bevirker, at dansk teater har meget svært ved at komme op til den top, hvorfra det er sunket, og op af det møg, som det er kommet i, efter at vi nu har været belejret med et Kulturministerium i snart 27 år, eller hvor meget det er, der er gået, siden man første gang udnævnte en minister for kulturelle anliggender her i dette land.

Det er en ulykke også rent menneskeligt, simpelt hen for det livskvalitetsmæssige, ud over at det altså udgør noget af det, der er bjælkerne til statens bankerotkiste, at man har disse – nu har jeg kaldt dem syv socialistpartier, det er nok for venligt sagt – disse syv partier, der lader sig terrorisere, fordi mediemagten sidder og skriger op om, at man skal have socialhjælp og statsstøtte, og at man er en slags kulturracist, eller hvad man nu kalder folk, der går imod, at man absolut skal kunne gramse ned i naboens tegnebog for at hale penge op til at drive kulturpolitik.

Det er vel den virkelige baggrund for, at de syv partier svajer med vinden på den måde og simpelt hen bare lader sig blæse omkuld af, at Hans Jørgen Jensen og Klaus Rifbjerg eller Jørgen Thorgaard, eller hvem det nu er, sidder inde i fjernsynet og fortæller dem, at de er nogle ukulturelle nogle, hvis de ikke stemmer for, at der skal gives socialhjælp til danske teatre.

Jeg har den tiltro til dansk kultur, at jeg er helt og aldeles overbevist om, at dansk kultur har en sådan styrke, at den virkelig vil have noget at udfolde, hvis den kan få lov til at slås på sine egne præmisser. Men når den skal reduceres til en ussel tigger og betler, som man gør med disse lovforslag, får vi en kultur derefter – så får vi en elendig møgkultur i Danmark.

Det er synd og skam, at de syv svage partier herinde ødelægger dansk kultur bl.a. ved at

stemme for de lovforslag, vi her har til behandling. Omsind jer, og stem i stedet for 10 gange nej!

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Da formanden har konstateret en omsiggribende usikkerhed vedrørende taletidsreglerne, skal jeg sige, at de er overholdt. Her andenbehandles to lovforslag under ét, og derfor er der 20 minutters taletid.

Dette er ikke en opfordring til, at alle skal tale i 20 minutter.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne indlede med at citere en svensk politiker, som jeg sætter overordentlig højt. Det er forhenværende statsminister Olof Palme, som har sagt: »Politik er at ville.« Det Radikale Venstre har villet, at det skulle lykkes denne gang at få en teaterlov. Den har været lang tid undervejs, og den har kostet utrolig megen arbejdskraft for engagerede teaterfolk uden for Christiansborg og også megen tid af engagerede ordførere fra alle partierne inden for Christiansborgs mure.

Jeg skal ikke gå alle ændringsforslagene igennem – det har tidligere ordførere gjort – men blot sige, at jeg synes, det er utrolig flot, at man i fællesskab mellem de syv partier, der nu vedtager teaterloven, har tilstræbt at holde sig nogenlunde inden for den ramme, som var udgangspunktet. Jeg skal da også sige tak til kulturministeren for, at det dog lykkedes alligevel at få det lille løft over rammen, som gjorde, at tingene i den sidste ende kunne falde på plads. Jeg ved måske mere end mange andre, at det også har kostet temmelig meget slid.

Jeg vil gerne takke de seks andre partier for samarbejdet, som jeg synes har været beundringsværdigt konstruktivt. Alle ved fra førstebehandlingen, at der var meget store principielle forskelle i holdningerne til forskellige dele af det lovforslag, som på det tidspunkt var det, vi arbejdede ud fra. Der er nu indgået en lang række forlig, og de har ikke ændret ved de oprindelige intentioner ved regeringens lovforslag – i hvert fald ikke sådan, at det bliver totalt anderledes end det, der var lagt ud med fra starten.

Kunsten i politik er jo ikke at stå på denne talerstol og deklarere store politiske synspunkter – det er selvfølgelig en del af vores arbejde,